

LA CAMPANA DE GRACIA

VENTATJAS DE LA GUERRA CIVIL,

—4000 carlistas tú, y 2000 lliberals jo. Total 6000 espanyols de menos.
 —:Viva la guerra!!

¡VIVA LA REPÚBLICA!

l'crit formidable de «Viva la República!» coronan nostres valents soldats las montanyas de Viscaya, arreballant á cops de bayoneta las trinxeras enemigas.

Es un fet providencial, que després de haver passat per davant del sol de nostra idea tantas y tant terribles nuvoladas, lo sol llueixi esplendent com sempre, l'idea 's mostri com sempre plena de vida, immortal com sempre.

Las tempestats que han caigut sobre de nosaltres, no han fet mes que purificar l'atmosfera, y avuy mes que may respira nostre esperit l'esperansa de que la llibertat republicana no pot perdre's, no, sobre la terra d'Espanya.

Mentres s'han desvanescut aquellas miasmas pestilencials que corrompien l'ambient que al neixe, havia de respirar la jóve República, aquells elements que mes refractaris se mostravan á la nostra idea, los que avants que regoneixela, passavan per fer tota classe d'ensaigs, fins los mes absurdos, avuy l'acلمان y sellen ab la sanch de las sévas venas l'amor que l'hi portan y 's fan matar per ella y afrontan ab heroich valor lo mónstruo del absolutisme, abrigats dessota 'ls plechs de la bandera nacional, que es la bandera de la República.

No hi ha altre medi: ó la República ó don Carlos: ó la llibertat ó l'absolutisme: ó la civilizació ó 'l Sant Ofici!

¡Ben vinguts sigan als nostres brassos, los qui en aquesta fatal alternativa, y sens consultar ressentiments passats, ni conveniencias passatjeras, al presentar son pit descubert á las balas carlistas, defensen la llibertat republicana!

¡Ben vinguts sigan los héroes de Murrieta y de Monte Abanto, que regan ab la seva sanch generosa l'arbre sant de la nostra honra y de la nostra independéncia!

¡Ben vingut siga á la vanguardia del partit republicá, l'exércit de la nació espanyola!

Prengui, prengui ab má ferma la bandera estimada dels nostres principis, que nosaltres hem guardat incólume ab un amor sens límits, ab una veneració sagrada, sols porque algun dia, fos l'amparo de tots los lliberals de fé, d'honradés y de conciencia, davant per davant d'aqueixa irrupció de malvats y de fanátichs, nascuda á favor de nostras faltas, de nostres errors y de nostras eternas discordias.

Sens aquesta bandera venerada, que en vá han tractat de deshonrar, un grapat de infames y traidors, sense la bandera de la República, avuy los lliberals, que dias endarrera s'entretien destruhitse mútuament las obras que cada fracció edificava de per sí, no tindrian una afirmació noble y generosa, que oposar á la afirmació malehida dels sectaris del absolutisme, y aislats, sens tenir esperansas ni poder infundirlas á ningú, caurian destrossats y batuts per las forsas del retrocés, y en los últims del sigle dinou se veuria pesar sobre la nació que mes esforços ha fet per conquistar la seva independéncia, la mes gran de las ignominias: una reacció clerical y salvatge, per la forsa entronisada, duta per la verjansa y mantinguda com un cástich cruel y sanguinari contra las nostras faltas, con-

contra las nostras passions, contra la nostra ceguera imperdonable.

Pero ab la bandera de la República desplegada, ab lo desig de salvar aquesta idea en lo cor de tots los lliberals, anirém á trobar ab valentia las hosts carlistas, y dirém al país:

—Volém abatere per sempre mes al cadáver galvanizat que ab son alé mefítich tala tos camps, incendia tas llars, deshonra tas fillas y roba 'ls fruits de ton suor: volem que son alé no geli ja per mes temps la tèva atmósfera: volém que siga una vida de civilizació y de llibertat y d'honra, y no una agonia cruel y vergonyosa, la tèva legítima esperansa: volém dignificarte, ferte senyor de ton destí, y posarte sobre 'l nivell de las nacions, que fins are han mirat ab enveja la claror de ton cel y lo rich de ton sol, y ab compassió intensa, l'inagotable dolor de tas desdixas: volém en fi, que 'l poble espanyol siga l'àrbitre de l'Espanya, sense reys estúpits que 'l fassan tornar tant raquílich, com raquílichs y escrofulosos son ells mateixos, ni maquinacions indignes que fassan avergonyirlo davant de l'Univers y davant de la seva conciencia.

Y ab aquests propósitos nobles y generosos, ja no hi haurá entre nosaltres, mes que un crit, mes que un entusiasme, mes que un esfor.

L'esfor per soterrar per sempre mes al absolutisme: esfor que 's farà ab la sanch del poble, ab l'espasa del exércit, ab lo talent dels sabis y ab l'abnegació de tots los fills honrats de la mare Espanya.

L'entusiasme per la idea que ha d'honrarnos, y de dignificarnos.

Lo crit de ¡VIVA LA REPÚBLICA!

BATALLARAS

«S'ha de tallar l'arbre de Guernica» s'esclama per tot arréu.

Si: caiga l'arbre de Guernica, y ab las sévas brancas crémense 'ls fueros vascongats, aquests fueros que fan tornar estranger á una part del poble espanyol, aquests fueros que 'l tenen aïslat y 'l conservan fanátich y entregat á mitja dotzena d'hipócritas sacerdots!

Cayga l'arbre de Guernica, y sápigam per un quan temps aquest poble rebel·le lo qu'és la tiranía, que tantas vegadas ha tractat de regalarnos á nosaltres, ab la idea de quedar-se ell lliure é independent.

Cayga l'arbre de Guernica, ja qu'ells mateixos l'han corcat ab los seus crims!...

A Castelló 'ls carlins han comensat á embarcar fincas pèl pago de la contribució.

¡No seria hora ja de que á n'als carlins se 'ls embargués las sévas, pèl pago de la guerra que ocasionan?

Ha comensat á veure la llum una biblioteca recreativa catalana.

Lo primer tomo qu'és vén, á dos ralets, en la llibreria de Lopez, es un bonich volúm que conté tres obras del aplaudit Pitarra, tituladas «Un viatge á Orient», «Lo barret blanc» y «Las visitas.»

Seguirán altrás obras de notables autors.

En las últimas batallas del Nort, s'ha notat que hi havia la pérdua de un deu per cent d'

oficials mentres que las dels soldats no passavan de un tres y mitj per cent.

¡Gloria á l'oficialitat del nostre exércit!..

En lo camp enemich se veyan als oficials darrera dels llanuts, repartintlos cops de sabre porque s'batessin.

En lo nostre exércit l'oficial vá al davant y 'l soldat se bat plé d'ardiment.

Entre 'ls carlins, es precís que l'oficial vá ja al darrera per empenye al seu soldat, que sense 'l sabre del superior fugiria.

Hi ha en aixó la mateixa diferencia que entre la llibertat y l'absolutisme.

Ab tanta bravura acometia la infanteria de marina en las Carreras, que 'ls mateixos carlins la saludavan als crits de «Viva la marina espanyola».

Però per ço, aquets vivas no quitavan que 'ls hi envihessin la mort, desde las trinxeras.

Tots los qui ab gran impaciéncia esperan la entrada de nostras tropas á Bilbao, los que 'is creuhen qu'és solzament qüestió d'anarh, recórdinse qu'Espartero, en l'altra guerra, vá emplear en l'expedició mes de dos mesos; que tinguè que librar gran número de batallas, y que al seu gran talent militar y á la seva bona fortuna s'atribuí l'èxit de la operació.

¡Calma donchs, y confiansa que l'empresa es árdual!

Com mes resisteixin los carlins, mes quebrantats quedarán.

Els jugan ja la última carta.

A 1,300 ascendeixen las baixas que han tingut los carlins lo dia 27.

Si darrera de las trinxeras no poden evitar que aixís los espolsin, es de creure que quan las trinxeras sigan guanyadas, no ha de quedar un carlí per medicina.

¡Guerra y extermini!

Quinze mil homes mes se 'n van al Nort.

Y quan siga menester n'hi anirán 50 mil mes.

Y si ab aquests encare no n'havía prou, darrera d'ells hi anirian tots los espanyols honrats.

Al valor de 'n Primo de Rivera, que atacant frente de sos soldats, trobá una bala que l'atravessá de part á part, l'hi déu la pátria l'agrahiment mes sancer, l'admiració mes pura.

A la bravura de 'n Loma tirantse entre-mitj de una ruixada de balas, y trayentne lo bras atravessat en dos puestos distints, la pátria l'hi déu una corona de llorer inmarcesible.

Al general Serrano y al almirant Topete, posantse temerariament al frente de las forsas, y donántlosi ab la seva presencia, lo valor necessari pera alcansar la victoria mes completa, mereix que se 'ls diga ab lo cor obert, pèls que mes enemichs havian sigut sempre d'aquests dos homes:

—Vinga la má dels valents: olvidém lo passat: y ja que oferiu lo pit á las balas carlistas, siguém germans dintre de la llibertat, dintre de la República.

Ja está prés lo bisbe de Colonia.

Y mes de cinch cents capellans alemanys que 's ficaven en cosas ahont ningú 'ls hi demanava, se 'ls ha ficat en un puesto, que per cert tampoch eran ells qui 'l demanavan.

Si aquí s'hagués fet una cosa semblant, s'haurian evitat molts sacrilegis.

Dias endarrera 'ls carlins tractaren de fustellar als telegrafistas de Limpías.

Basta que fossen telegrafistas, basta que tinguessen relació ab un dels mes grans adelantos de la civilizació moderna, per no poder

esperar dels carlins altra cosa que las fogueras del Inquisició.

¡Ab quina gracia lo infortunat Primo de Rivera prengué al assalt una de las trinxeras carlistas!

Dos companyias que foren copadas, se van veure en la precisió de fer foch contra dels seus companys.

Y com que no hi há pitjor cunya que la de la mateixa fusta, y com que 'ls carlins ni siquiera tenen la fidelitat dels gossos del mateix nom, véus aquí que aquestas dugas companyias mes van estimarse la deshonra que la mort.

Eloqüentíssim es lo següent párrafo de una carta de Somorrostro que publica *L'Imparcial*:

«Al veure la fúnebre professó de ferits que cubria la carretera de Sant Pere á Somorrostro, la sanch afluía á mon cap, y l'angustia oprimia mon cor com pocas vegadas. No se si dominava en mi la compassió envers los infortunats ó l'indignació contra 'ls habitants d'aquestas províncias. No hi ha sanch d'espanyols en las nostras venas, sino 's fá ab ells un escarment terrible. Es necessari no deixar en péu cap de las sèvas institucions, ni cap dels elements qu'encenen la guerra civil, ab vida. Hi ha que purificar l'ambient d'aquestas montanyas, en lo qual per lo vist no 's respira mes que un ódi estúpít contra la civilització. Y ja que 'ls salvatjes del absolutisme son incorregibles, prenem exemple de lo que fan los demás pobles ab los salvatjes de la naturalesa.»

Las pérduas dels carlins en los combats del 25, del 26 y del 27 deuen haver sigut terribles.

Trinxera hi havia en que s'hi trobavan apilotats 40 cadáveres d'aquests fanátichs.

Ah! si es precis segar per deixarne las Provincias netas de malas herbas, segarem.

L'Epoca plora desesperada per la persecució que sofreixen alguns dels seus amichs.

«¡Que se 'ls someti als trihunals!» exclama ab las llágrimas als ulls.

Are se 'n adona de que hi ha tribunals?.....

Perque no demanava 'l mateix quan Isabel II nos duya sense formació de causa cap á Fernando Póo?.. ¡Perqué no 'u demanava siquiera en favor dele diputats de l'Assamblea que á Madrid y á Zaragoza están presos desde 'l tres de Janer, sense motiu ni causa?..

Deya la *Crónica* un dia de la passada semana:

«De todas maneras creyém de nostre deber donar la véu d'alerta contra eixos plans que no farian altra cosa que trastornar la defensa de la llibertat, qu'es en lo que avuy deuen pensar tots los liberals, deixantse d'Alfonso de monarcas X y de qualsevol altre plan que no consisteixi en afermar las conquistas de la revolució.»

—Vaja: tu ets republicana, l'hi digué l'*Independencia*: vingan aquests cinch, amiga!

Pero al dia següent, la *Crónica* deya que las sèvas paraulas s'havian entés malament, y qu'ella era lo que havia sigut sempre.

—Pero ¡qu' es vosté?... Ah, jo crech que ja no es res mes que vella, y que de tant vella repapieja.

En Rius y Taulet convoca eleccions d'oficials de la milicia:

Los federales dels districtes convocats se miran y arronsan las espatllas.

—¿Que t'han passat papeleta? diuhen.

—No. ¡Y á tú?

Pels federales no hi ha papeletas.

Y com que 'ls federales acostuman á ser los únichs que assisteixen á aquestas reunions, véus aquí que privats d'anarhi, la concurrència es nula.

Y la persona que fá d'arcalde déu fregarse las mans, quan apart diu:

—Si vosaltres no elegiu als gefes y oficials, ho faré jo. Precisament aixó es lo que volíam.

Alguns periódichs francesos asseguravan que Bilbao havia capitulat.

Bilbao no capitula ni capitularia, encare qu'estés encesa per tots los quatre costats.

Per coneixe la fortaleza de un poble, no hi há com enterarse de las sèvas tradicions, y Bilbao que en una situació mes apurada qu'are, l'altra guerra vá saber mereixe 'l dictat de invicta y 'l de heróica, no voldrá perdre 'ls en lo moment actual, quan la pátria entera 's disposa á donar tota la sèva sanch per redimir-la.

Tant no capitulará Bilbao, qu'havent corregut entre 'l poble la véu de que 's tractava d'aixó, y havent presentat l'arcalde una proposició en aquest sentit, lo poble vá arrastrarlo pels carrers, zelós de la honra de l'heróica vila y de la sèva própia.

Bilbao es avuy dia l'ara ahont hi crema 'l foch de patriotisme, y davant d'aquest altar sagrat, déu palpar lo cor de tots los espanyols honrats.

Mentres Bilbao existeixi, la causa absolutista será una causa morta.

REPICHHS

Algunas de las personas que fan de concejals, al saber la victoria del Nort acordaren felicitar al govern de la *República*.

Pero en l'extracto de la sessió ja no deyan *República*, sino Poder executiu.

Y lo mateix en una alocució feya 'n Rius y Taulet.

De modo que ja qu'ells no han volgut fins are *tragarse la República*, nos sembla que ha arribat l'hora ja de que la República se 'ls traguí á n'ells.

ESCENAS DEL DIJMNJE DE RAMS.

—Ahont se 'n vá?

—Home ja 'u sab.

—A benehir?

—Está clá

tinch la palma de la má y un ram de sanchs en lo cap.

La muller del barber Mir lo rétol que diu «se afeita» posá al rañ, aná á benehir y de llavors qu'es beneyta.

Ab un tabal infernal corria en Pep, y un va dir: —Ahont vás?

—A benehir.

—¿Quin ram?

—Lo que fá 'l tabal.

—A l'iglesia del Pi, en rinyas varen fer pinyas...

—Qu'estrany!

(Va dir un senyor) —Cad'any en lo pi s'hi han de fer pinyas.

—Jo quan vaig á benehir, deya un noy ab molta calma, porto 'l ram ben gros, y logro endúrme'n de tots la palma.

GESTUS.

Al general carlí Ollo, l'hi han trencat l'olla.

Al general Radica, l'han ferit radicalment.

(Se continuarà.)

¡UNIO!

La dama beata que d'or, seda y plata, ab viva afició, per la carlinalla pendons ne treballa sentne ella un pendó; lo noble senyó que 'ls quartos afluixa perque las delicias dels delmes, primicias, del dols dret de cuixa preten restaur; lo fals del altar ministre, que arruixa, com fiera rabiosa, de sanch generosa las camps de sa terra cridant religió; lo incult llauradó que 'l fusell aferra llantsantse á la guerra contra sos germans, y esclau voluntari se fá de tirans; tot quan reaccionari la vil causa apoya del bando incendiari, que un rey de tramoya en la libre Espanya vol entronisat; ténen un aliat qu'en servil's s'afanya. És la necia sanya, lo liberticida rencor, la suicida divisió que reina entre 'ls liberals. ¡Y es d'homés formals. veyentne la feina que fá l'enemich, veyent com avansa, com creix en confiansa, no darn's má d'amich? Oh! tingan termini las nostras quimeras, unim las banderas, sols una 'ns domini: la de LLIBERTAT. Eix símbol sagrat junts nos encamini contra 'l retrocés, contra ell á combatre fins son cap abatere per no alzarlo mes. Unimnos! després, quan ja la victoria, units en la gloria haguém alcansat, llavors la memoria á la opinió antiga torném de bon grat. Mes en tant qu'estiga alta la enemiga bandera que oreja vent d'esclavitut, sols una s'en veji que contra ella ondeji, sols un crit agút ne senti esta terra, pèl plá, per la serra, per tots los confins.... lo sol crit de ¡Guerra! de ¡Guerra als carlins!

TARAVILLA.

A Canarias no va poder aplicarse una sentencia de mort, per falta de butxi.

Aquí á Barcelona ja fá molt temps qu'está vacant la plassa sense que ningú la solliciti.

Oh: es que 'ls que podrian fer aquest ofici son ab en Savalls.

Los aparadors dels confiters han estat tots aquests dias plens de monas.

Monas per la quitxalla, micos per la canalla carlista.

En Cucala ha sigut deshauciat dels metjes. Mes de dos cents homes de la seva partida han sollicitat l'indult.

Los liberals de Castelló, s'han de felicitar de la mort de aquest aucell de rapinya.

—Bona ocasió la que s'ha ofert desde'l dijous al mitj dia, al mitj dia del dissapte per tocar l'esquena dels carlins.

—Perque?

—Perque si en temps normal los doblegan qu'és un gust, á pesar de dur escrit en la seva bandera 'l nom de Déu, aquests dias que Déu es mort y que per conseqüencia no véu res, no hi hauria per ells remey, ni amparo.

Se diu qu'entre 'ls carlistas han estallat disidencias.

Nosaltres sabém de bona tinta que n'hi ha molts que qu'están dividits.

De desde las nostras baterías se veyan algunas vegadas con algunos d'ells s'alsavan fets á trossos, quan una granada queya de ple al mitj de las sevas trinxeras.

Y que, amigo, aquestas divisions no tenen cura.

Una proposició interessantíssima s'ha presentat á l'Assamblea francesa.

—«Considerant, diu, que desde'l dos de Juriol de 1871 al primer de Mars de 1874, los electors de la Fransa han procedit á 170 eleccions parcials en 77 departaments que constitueixen las tres quartas parts del país.

Se disolt la actual Assamblea y se'n nombra una de nova.»

Aixó es lògich ¿no es veritat?

Donchs de segur que 'ls calvos de Versalles, dirán:

«Considerant que las 170 eleccions parcials que s'han fet desde'l dos de Juriol de 1871 al primer de Mars de 1874, han donat una casi totalitat de diputats republicans;

«Considerant que seguint aquest camí 'ns n'aniriam al cel en cós y ánima;

«L'Assamblea actual se declara indisoluble com lo ferro dintre de l'aygua.»

Pero 'l dia menos pensat dirá la Revolució: «Considerant que aixó es una farsa indigne, «Garrotada l'impia!»

Diu que 'ls queviures van tant escassos entre 'ls carlins, que hi hagut dias que alguns d'ells han nagut de passarlos ab un pá de blat de moro y un petricó de llet.

Ja que d'ensá que corren han fet tants disbarats ab majorem gloriam Dei, bo es que també ad majorem gloriam Dei de'n tant en tant dejunin.

A França aumentan d'alguns céntims l'impost sobre 'l petróleo.

Los legitimistas que admiran las grans aventuras del sanguinari Savalls, están desconsolats.

Com podrán entronisar al de Chambord, are que 'l petróleo anirá pèls núvols!...

Lo rector de la Universitat católica de Bilbao, capellá per mes senyas, s'estava trágicament cabassos de terra en la construcció de las trinxeras carlistas.

Si se'l podia pispar, á n'aquest presbítero no l'hi estaria mal que se'l dugués á Ceuta á trágicament cabassos de sofre.

Si tant l'hi agrada l'ofici.....

Molts dels diputats conservadors inglesos han triuñfat al crit de *Ja no mes economias!*

Aném á buscar á n'en Gladstone, are qu'está en vaga, á veure si pot arribar á fernos exclamar lo mateix que als conservadors inglesos.

En lo discurs que pronunciá 'l Papa 'l dia 23 últim, digué que l'Iglesia no volia mes que la *libertat*.

La *libertat* d'esclavisarnos ¿eh?

Lo centro bromista antidinamocsmopolite-rápich ha fet un magnífich regalo de desfilas y vendatjes al exercit del Nort.

Felicitem al centro, perque lo qu'és en la primera cosa seria qu'empren, s'hi llueix tant ó mes qu'en totas las de broma que havia fet fins are.

Cent y tants caps de bestia boví varen entrar dintre de Bilbao.

Furiosos los carlins han fustellat al gefe del puesto, que no vá impedir la entrada.

L'infelís, quan l'hi tapavan los ulls per executar-lo, deya sumiquejant:

—Jo 'm creya, senyors, que podian passar los bous per bestias grossas!.....

CANTARELLAS.

Dius nena que allí á las sis vindrás á cobrá 'l que 't dech: donchs á las sis es mal hora, que dono llissons d'ingles,

R.

Me díus que porqué só pobre no 'm vols estimar María: ¡Oh, es que si tingués quartos. fora jo qui no 't voldria.

T. DE S.

Per l'ull que 't miro, Pasquala se m'hi allarga un pam lo nas, y es que quan á plassa vas te veig per l'ull de l'escala.

A. F. O.

De Valencia, en nit de lluna me vas fugir jah, dolenta! Ves quin modo de deixarme á la lluna de Valencia.

G.

EPICRAMAS

A n'al seu amich Badó l'hi vá preguntá en Sabé. —«Que tal ta esposa?

—Molt bè, sempre á ta disposició.

M. R. C.

Un vomitiu á un malalt lo metje vá receptor; mes á ell l'hi va repugnar y 'l vá tirá á l'orinal.

Torná aquell y 'l visitat tot mostrantli 'l vomitiu,

—«Aquí té, doctor,—l'hi diu— la farda que hi arrojat.»

L'olora 'l metje y digué:

—«Jesus quina corrupció! Veji dintre 'l ventre aixó, quin bè l'hi havia de fer.

T.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Ralip, Las serpetas de Tarrasa, Un obrer, Tres de secas y Felip Ganyota.

N'han remesas que per ser insertadas haurian de arreglar-se, 'ls ciutadans M. Cadenet, Bruixot de Granollers, El mon Bonhome, Un plat de sócios, Un montanyés, Un emboixadé y C. Badó.

Los demás que 'ns n'han remesas y que no veuen son nom anteriorment insertat, rapican que per fluixa, mal verificadas, facils d'endavinar, veillas ó mal combinadas no poden insertarse.

Ciutadá J. Errando. Sentim no poder complaure 'l J. V. Com també no poder cumplir los desitjes de vosté.—Ralip. Ni los de vosté, per lo que toca á la cantarella.—

M. Cadenet. Idem. idem.—Un plat de sócios. L'legeixo anterior y apliquisho.—Una nena de Tayá. Y fa-sisho extensiu vosté també.—Un ciutadá de Vila. Idem. idem. Idem.—Simon del orni. Insertaré'm alguna cosa de lo que 'os remet.—Cherlin.—Com també una de las sevas cantarellas.—Cachupin Y una sola de las de vosté.—Transferidó. Miraré'm d'insertar lo cuento de vosté.—Un mosquit. Y 'ls que vosté 'as remet, además de una cantarella.—Alt y Prim. Un de seus epigramas hi anira y l'altra posat en prosa.—P. Mateu. Parteixi del principi que mentres se fimen ab lo mateix pseudónim, no se l'hi contestará: nos han succehit mass xas-cos ab l'ús per part de alguns de noms de personas que no tenen res que veure ab els.—Ignaci Tronols. Respecte al soneto s'havia equivocat; creui que en son primer vers hi havia dos sílabas de massa. Aprofitaré'm ab molt gust las cantarellas.—Taravilla. A vosté ja no tenim mes que donarli esp esivas gracias.—Juan Tonto. L'epigrama que 'os envia porta 'l mateix apellido que vosté.—Bismarck. Lo que vosté 'ns envia ab lo titol de soneto es un verdeder barribarrab.—Genís. En lo soneto de vosté hi ha algun vers que coixeja.—Tarrasench enamorat. Si fa cantarel as tan verdas, ruborizará á la seva enamorada, creguins.—Un sabi per forsa.—Home, ab franquesa; respecte de vosté sempre 'ns succeheix lo mateix, nos envia cosas que 'ns sembla haverlas vistas publicadas, y 'ns confirma mes en aquesta idea lo notar que gasta una ortografia infernal y com pot haver après de compendre qui no sab signera d'esciure cosas que las saben las criaturas; fassi 'l favor de treure 'ns de dupes.—Tres de secas. Aprofitaré'm alguna cosa: la poesia s'ha d'arreglar.—Felip Ganyota. Per arreglar la seva poesia cregui que s'hauria de fer de nou.—Gestus. No l'hi contestem en lo siti de las xaradas perque la que 'ns envia nos ha sorpres: trobem foscas no obstant las combinacions que s'indican en los versos segon y tercer: espliquinselas ó correttejias, ab la seguritat de que la seva xarada llamara molt l'atenció, si logra ferho. De lo demás suposém que quejará content.—Un dei xeble del Batlle. L'un per brut, l'altre per tonto, no pot anir cap dels seus cuentos.—Escanya-pits. Las poesias de vosté sou molt coixas.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l'endavinalla del últim número

Fen BO-LA-DOS en Pau, per la dressera, deixá la CAR-RE-TE-RA,

y un pillet que vá eixirne de una vinya l'hi vá fer da 'ls calés, dantli una PINTA.

D'aqueix modo ¡oh lector! queda probat que las tres solucions he endavinat.

CANYEULIS.

També las han endavinadas los ciutadans Francisquet, Diumenje de rams, Cherlin, S. Genís, Un mosquit, Las serpetas de Tarrasa, Cachupin y M. Cadenet.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª los ciutadans Bruixot de Granollers, Un sabi per forsa, Ramon Bonhome, Ralip, Gestus, Un plat de sócios y Un Tarrasench enamorat.

Han endavinat, finalment, las 4.ª y 3.ª los ciutadans Alt y Prim y Un Obrer.

XARADA

I.

Una vocal es la prima, negativa es la segona, casi tothom te dos tersas tant si es home com si es dona.

Lo tot llegit al revés en vários llibres se troba, y no tindrás tres hús soat si un dia se 't mor la dona.

Per fi, ets un tot dels mes grossos si ma solució no trobas

NABUCODONOSSOR.

II.

Ma esposa es molt dos tercera pero com que molt hu té, no treballa y passo 'l dia bebent lo tot al café.

PAU PALLÚS.

ENDAVINALLA.

Sens ser carlista tinch pó: tinch ma, sense ser persona; y 'm veurás á Barceloua á la plassa del Padró.

MANEL MIRAPREX.

(Las solucions en lo proxim número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del mitj 20.